

Bibelgaven 4|26

BIBELSELSKAPETS INTERNASJONALE ARBEID

**Bibler til
Venezuela**

Fra naturens side er Venezuela et av verdens rikeste land – men politisk kaos og vanstyre har etterlatt folket i dyp fattigdom. Sommeren 2026 ble kystfylket La Guaira rammet av to dødelige jordskjelv som la hele nabolag i grus. Midt i nøden samles folket om troen: Guds ord kan fortsatt reise Venezuela opp av ruinene.

BIBELGAVEN nummer 4 2026
Årgang 65

Bibelgaven (tidligere: Nytt om
Bibelen) kommer ut fire ganger i året.

Bladet sendes gratis til alle givere og
andre interesserte.

OPPLAG DETTE NUMMER:
14.500

Ettertrykk er tillatt ved
kildeangivelse.

BIBELMISJONENS GAVEKONTO:
3000.16.16869
VIPPS: 828570

REDAKTØR:
Bjørn Håkon Hovde,
bhh@bibel.no

I REDAKSJONEN:
Kari Fure og Bernt G. Olsen

FORSIDEFOTO:
Pablo Gonzales

LAYOUT:
Ole Arnøy

TRYKK:
Andvord Grafisk as

BIBELGAVEN
Postboks 6624 St. Olavs plass,
0129 Oslo

GENERALSEKRETÆR:
Øyvind Haraldseid, oh@bibel.no

MELDING OM
ADRESSEENDRING:
Telefon 47 97 64 70
giver@bibel.no

GENERALSEKRETÆREN HAR ORDET

Et lys av håp

Øyvind Haraldseid

GENERALSEKRETÆR
I BIBELSELSKAPET

Bibelen er verdens mest leste og også verdens viktigste bok. Men hva handler den om? Det er ikke enkelt å gi et kort svar. Bibelen inneholder svært mye og består av ganske så ulike tekster. Om du skulle oppsummere den med noen få ord, hva ville du si?

Hold på den tanken mens du leser videre. Bibelen spenner over en svært lang tidsperiode. Den forteller om både folkegrupper og enkeltpersoner, og menneskene vi møter befinner seg i forskjellige livssituasjoner.

Vi leser at Gud taler til disse menneskene, på ulike steder, til ulike tider og under skiftende livsvilkår. Noen ganger taler han direkte, men ofte gjennom andre mennesker. Slike fortellinger finner vi helt fra Bibelens begynnelse til dens siste bok.

Til Jakob sier Gud: «Se, jeg vil være med deg og bevare deg overalt hvor du går, og føre deg tilbake til dette landet. For jeg skal ikke forlate deg, men gjøre det jeg har lovet deg» (1 Mos 28,15).

I Bibelens siste bok skriver apostelen Johannes: «Og jeg hørte fra tronen en høy røst som sa: 'Se, Guds bolig er hos menneskene. Han skal bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem. Han skal være deres Gud'» (Åp 21,3).

Det finnes mange lignende tekster, og de har klare likhetstrekk med ordene Jesus bruker når han tar avskjed med disiplene: «Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende» (Matt 28,20).

Jeg tror vi her er tett på en oppsummering av Bibelens budskap. Kjernen i den bibelske historien er en Gud som

sier: «Jeg er med deg.» Da Jesus kom, ble dette mer enn ord og løfter: Han ble menneske og tok bolig iblant oss. Så stor er Guds kjærlighet at han sendte sin Sønn.

Denne gangen setter Bibelgaven søke-lyset på Venezuela, et land og folk som gjennom mange år har opplevd store utfordringer: politisk vanstyre, hyperinflasjon, grov og omfattende kriminalitet, høy arbeidsledighet, angrep fra USA og senest store, dødelige jordskjelv. Det er inn i denne virkeligheten vi, sammen med Det venezuelanske bibelselskapet, driver et viktig arbeid. Vi vil gjøre Bibelen tilgjengelig, slik at folket kan lese og høre at det finnes en Gud som bryr seg og taler inn i situasjonen deres – som enkeltmennesker, familier, samfunn og folk. Han ser og taler: «Jeg er med deg. Jeg er med dere. Alle dager!»

Vi ønsker å tenne et lys av håp for menneskene i Venezuela og håper at du vil bli med oss i dette viktige arbeidet. ●

FOTO: BIBELSELSKAPET I VENEZUELA

Dyp økonomisk krise og politisk kaos har drevet millioner fra Venezuela. Blant de gjenværende, særlig urbefolkningen, kjemper mange for det daglige brødet. Likevel vokser troen og behovet for Guds ord. Pastor **Heidy González** tilhører urfolksgruppen wayuu. Hun fant sitt kall midt i den dype sorgen etter tapet av ektemannen. *Les mer s. 10.*

Bibelgaven 4|26

► VENEZUELA:	Guds ord til et folk i krise	4
VENEZUELA:	– Venezuela trenger Bibelens budskap	6
VENEZUELA:	To liv under ruinene	8
VENEZUELA:	– Bare Gud kan lege et knust hjerte	10
VENEZUELA:	Guds kjærlighetsbutikk	12
VENEZUELA:	Blind, men fri	14
VENEZUELA:	Da alt gikk opp i flammer	16
VENEZUELA:	Bøna for mor og far	18
VENEZUELA:	Løst fra båndene	20
NORGE:	Språket får leve igjen	22

Vil du vite mer om testamentariske gaver?

Hvis du ønsker å få tilsendt Bibelgavens brosjyre med informasjon om testamentariske gaver, kontakt oss på tlf. 47 97 64 70, eller e-post: giver@bibel.no

Bibelgaven
Bibelselskapets misjonsarbeid

Bernt G. Olsen og Baudilio Hurtado ved Bibelselskapets kontor i Caracas.

Fire språk, én bibel

Wayuu er ikke det eneste språket Bibelselskapet arbeider med i Venezuela. I Amazonas og Bolívar oversettes nå Det gamle testamentet til curripaco og huottöja (piaroa), mens det blant pemón-folket nær grensen til Brasil arbeides med Det nye testamentet på taurepán.

Samtidig lages den første bibeloversettelsen på venezuelansk tegnspråk. Felles for alle prosjektene er at lokale oversettere og menigheter selv deltar aktivt, slik at Bibelen til slutt finnes på menneskenes hjertespråk.

Etter jordskjelvet delte Bibelselskapet ut tusenvis av bibler til mennesker som mistet hjem og eiendeler.

Guds ord til et folk i krise

Venezuela har gått fra å være et av Latin-Amerikas rikeste land til et land som en fjerdedel av befolkningen har forlatt. Da to kraftige jordskjelv rammet i sommer, sto Bibelselskapet klart til å hjelpe dem som hadde mistet alt.

Etter jordskjelvene har Bibelselskapet delt ut mange tusen bibler til mennesker som har mistet familie og venner, hus og hjem. Guds ord gir uvurderlig trøst i slike situasjoner. Innsatsen var mulig takket være norske givere.

Venezuela har verdens største oljereserver,

men mange års vanstyre har ført landet ut i en dyp krise. Jordskjelvene rammet dermed en befolkning som allerede levde under svært vanskelige forhold.

To forskjellige oppgaver

Også Bibelselskapet i Venezuela har vært gjennom store problemer og har i perioder

ikke kunnet utføre sin viktigste oppgave: å gi folket den Bibelen de ønsker seg.

På de neste sidene møter vi generalsekretær **Baudilio Hurtado**. Med bakgrunn fra Den katolske kirke har han en særlig kompetanse på bibelarbeidet i landet. Han oppsummerer situasjonen slik:

«Den protestantiske kirken elsker Bibelen, men de troende får ikke tak i den. Katolikkene møter oftest Bibelen gjennom liturgien og må lære å studere den selv.»

Dette gir Bibelselskapet to forskjellige, men like viktige oppgaver.

Uten støtten fra Det Norske Bibelselskap ville Bibelselskapet i Venezuela ikke vært der det er i dag. Nå kan medarbeiderne

skaffe de kristne bibler og lære nye grupper å lese dem. Samtidig arbeider de med å oversette Bibelen til flere minoritets-språk.

Guds ord på wayuunaiki

For meg var det overraskende at *wayuu*, eller *wayuunaiki*, snakkes av minst like mange i Venezuela som i Colombia. Norske givere har gjennom mange år støttet bibeloversettelsen til språket i Colombia. Først da jeg besøkte grenseområdet, forsto jeg hvor utbredt det også er i Venezuela. For et år siden ble Bibelen på wayuunaiki lansert, og folket fikk Guds ord på sitt eget språk.

Vi bidrar der behovet er størst. Ved å betale husleie og lønninger hjelper vi Bibelselskapet i Venezuela med å opprettholde virksomheten. Det kan dermed selge bibler og bruke inntektene til å trykke nye.

Hjelp som blir til flere bibler

Sammen med andre partnere støtter vi oversettelse og trykking av bibler på nye språk, men også på spansk – landets dominerende språk.

De kristne er dypt takknemlige for støtten. Flere bibler har nådd landet takket være gavene fra våre trofaste givere.

Behovet er nesten uendelig. Takk til deg som vil løfte arbeidet videre. Venezuela trenger oss – vi som kommer fra et lite land i nord, men som vet hva Bibelen kan gjøre med en nasjon.

Takk for din gave til bibelarbeidet i Venezuela. ●

Venezuela grenser til Colombia, Brasil og Guyana, og har kystlinje mot Det karibiske hav.

Venezuela

I 1499 ankom den italienske oppdageren Amerigo Vespucci kysten av Venezuela. Ved Maracaibo-sjøen ble han forbløffet av de mange husene som de innfødte hadde bygd på påler. Husene minnet ham om Italias kanalby, Venezia. Han kalte derfor området «Venezuela», eller «Lille Venezia».

Pålehus bygges fortsatt i dag, og er en praktisk tilpasning til det flomutsatte området. Selv om de ikke har noen forbindelse til Venezia, har navnet blitt bevart – og ble gradvis synonymt med hele landet.

Foto: Shutterstock

Bibelen som speil

For **Baudilio Hurtado** er Bibelen boken om livet. Når han leser fortellingen om Jesus som drev pengevekslerne ut av tempelet, spør han hva som må ryddes bort i hans eget liv.

– Jeg ber Jesus fjerne det som hindrer meg i å være et bedre menneske, en bedre kristen, leder og far. Hver gang jeg leser Bibelen, gir den meg klare budskap. Noen ganger er svarene milde, andre ganger er de strenge. Bibelen blir som et speil der jeg ser meg selv, sier han.

Baudilio Hurtado har sett hvordan Bibelen forandrer mennesker og lokalsamfunn. Han tror den også har kraft til å forandre Venezuela.

– Venezuela trenger Bibelens budskap om tilgivelse og forsoning

Han klarte ikke å skjule tårene da vi møtte **Baudilio Hurtado**, generalsekretær i Bibelselskapet i Venezuela.

– Tårene er for landet mitt. Det gir meg så stor smerte, sa han.

Vi møtte **Baudilio Hurtado** da bibelselskaper fra hele verden kom sammen i Jakarta i juni i år. Han snakket om landets enorme politiske og økonomiske problemer, om nøden disse problemene skaper, og om de mange kristne som lengter etter egen bibel, men er så fattige at de ikke har råd til å kjøpe en.

Baudilio kjente et stort ansvar, sa han, og samtidig en dyp smerte over at Bibelselskapet hadde begrensede ressurser.

– Jeg føler ofte at jeg ikke får gjort alt jeg burde – så raskt som jeg burde, sa han, mens tårene rant nedover kinnene.

Kalt tilbake

Egentlig skulle han bli prest. Han studerte teologi, men valgte en annen vei og

utdannet seg til regnskapsfører. I mange år jobbet han innen bank og finans. På en katolsk retreat for fire år siden tok livet en uventet vending. Han følte seg som en bortkommen sønn som kom hjem.

– Jeg opplevde at Gud kalte meg tilbake til ham, forteller Baudilio, som erkjenner at han hadde kommet på avstand fra troen og kirken.

Forelskelse

Da han senere fikk høre at Bibelselskapet i Venezuela hadde en ledig stilling som generalsekretær, søkte han. Baudilio beskriver møtet med Bibelselskapet som en forelskelse.

– Jeg ville gjøre noe godt for samfunnet, ikke bare tjene penger, sier han om motivasjonen for å skifte jobb 63 år gammel. – Og hva var da bedre enn å bringe Guds ord til folket?

Baudilio likte at Bibelselskapet var en tverrkirkelig organisasjon.

– Å samarbeide med mange kirkesamfunn ble en øyeåpner. Jeg fikk se hva Gud gjør i ulike sammenhenger.

Har ikke råd

Drøyt 60 prosent av folket er katolikker, rundt 10 prosent tilhører protestantiske og evangeliske kirker. De ulike kirkesamfunnene har ganske så ulike behov.

– Evangeliske kristne elsker å lese i Bibelen, men får ikke tak i bibler fordi de ikke har råd, forklarer han.

I de katolske kirkene er det ikke samme tradisjon for personlig bibellesing. Baudilio mener mange katolikker i hjemlandet har en svak forståelse av at Bibelen er Guds ord.

– Samtidig har vi jo teksten inni oss, siden hele liturgien er basert på Bibelen, sier han og er glad de nå ser en bibelbevegelse også i de katolske kirkene.

– Mange av de unge prestene ønsker virkelig at folk skal kjenne Bibelen.

Nylig tok et bispedømme kontakt og ville kjøpe 3000 bibler til en rimelig pris for å starte bibelstudier.

– Vi samarbeider med Caritas for å klare å levere biblene. Lykkes vi, skal vi gjøre det samme i andre bispedømmer.

Dyp krise

Økonomibakgrunnen kom til nytte da Baudilio begynte i Bibelselskapet. Han kom til en organisasjon med store økonomiske og juridiske problemer.

– Vi hadde rett og slett ikke penger i kassa, forteller han.

– Takket være hjelp fra De forente bibelselskaper (UBS) og andre nasjonale bibelselskaper har vi klart å løse problemene. Vi er i ferd med å reise oss, slik at vi kan nå ut med Bibelen til hele landet.

– Har dere klart å gjøre noe godt for landet, slik du lengtet etter?

– Ja, svarer Baudilio kontant.

– Vi har sådd frø som kan høstes i årene som kommer. Blant annet jobber vi for å skape bedre relasjoner til kirkene og kirkenes imellom. Bibelselskapet er blitt mer kjent, så folk vet de kan komme til oss for å få bibler.

Veier til fred

Baudilio tror også at Venezuela trenger Bibelens budskap om tilgivelse og forsoning.

– Det viktigste kirkene kan gjøre, er å lete etter veier til fred. De kan skape møteplasser, slik at folk blir kjent og lærer å forstå hverandre. Vi skal jo fortsette å bo sammen, og sammen må vi løfte landet. Da må vi kunne klare å tilgi hverandre, slik Gud tilgir oss. ●

– Møtet med Bibelselskapet ble som en forelskelse, sier Baudilio Hurtado (t.h.). Her sammen med styreleder Alejandro Lacenere (t.v.) (Foto: Bernt G. Olsen)

Lokale pastorer og medarbeidere i Bibelselskapets nettverk i Venezuela.

Be for Venezuela

- Takk for at norske givere har gjort det mulig å dele Guds ord med ofrene etter jordskjelvet.
- Be for alle som har mistet familie, hjem og eien-deler, og som søker trøst i Guds ord.
- Be om at Bibelselskapet får økonomi og medarbeidere til å distribuere rimelige og gratis bibler til kirker og familier.
- Be for oversettelsen av Bibelen til urfolksspråk og venezuelansk tegnspråk.

Foto: Sociedades Bíblicas Unidas en Venezuela (SBUV)

Jordskjelv rammet Venezuela

24. juni ble Venezuela rammet av to kraftige jordskjelv med bare 39 sekunders mellomrom. Skjelvene førte til omfattende ødeleggelser, særlig i Caracas og delstaten La Guaira.

Bygninger raste sammen, og strøm- og telefonforbindelser ble brutt. I ukene etter fulgte mer enn 1300 etterskjelv.

Dødstallet steg raskt. Ved utgangen av juni var over 1700 mennesker bekreftet omkommet. Senere steg tallet til over 5000, mens mer enn 16 000 var skadet.

Katastrofen rammet et land der mange allerede levde med fattigdom, mangel på mat og et hardt presset helsevesen.

Alexis Paz utenfor kirken Arará i Playa Grande, den eneste bygningen i nabolaget som fortsatt sto etter jordskjelvet i juni.

To liv under ruinene

Med bare nevene gjorde pastor **Alexis Paz** et desperat forsøk på å grave fram sønnen og barnebarnet fra en sammenrast boligblokk. I stedet fant han en kvinne og et nyfødt barn. Begge var i live.

– Jeg ble ledet av en stemme fra Gud, sier han.

Utenfor kirken i Playa Grande har **Alexis** utsikt til stedet der alt forandret seg: Det som en gang var en tolv etasjer høy blokk, er nå en haug av betong og armeringsjern.

Stillheten etter en katastrofe kan for mange traumerammede virke lammende. For pastoren ble den i stedet et kall til handling.

Stemmen

Onsdag 24. juni sto han på kjøkkenet i leiligheten sin. Plutselig merket han at veggene svaiet og bygningsdeler raste sammen rundt ham.

– Jeg ble truffet av en betongblokk og mistet bevisstheten. Da jeg våknet, lå jeg

blodig i støvet, forteller Paz.

Det første han husker, var en stemme som talte til ham: «Gå til bygningen der sønnen din bor, og redd to av mine.»

Han kom seg ut i gatene. Strømmen, vannforsyningen og telefonlinjene var brutt. Det var mørkt, og overalt lå hus i grus.

– Josva 1,9 ble holdepunktet mitt: «Vær modig og sterk! La deg ikke skremme, og mist ikke motet! For Herren din Gud er med deg overalt hvor du går.» Jeg gjentok ordene om og om igjen.

Da han nådde fram, var høyblokka redusert til en haug av jord, stål og betong. Fornuften tilsa at ingen kunne ha overlevd.

Likevel drev lydigheten ham videre. Han

Boligblokken der pastorens sønn og barnebarn bodde.

var overbevist om at stemmen han hadde hørt, handlet om sønnen Adi Josué og barnebarnet Adrián. Uten redskaper begynte han å grave i ruinene med bare hendene.

Funnet i live

Naboer som hadde overlevd skjelvet, sluttet seg til ham. De hadde verken spader eller lys. Ved daggry kunne de høre svak barnegråt fra den andre enden av tomta.

Da de fikk fjernet steinene, var det ikke sønnen og barnebarnet de fant, men en ung kvinne og babyen hennes. De var i live!

– Stemmen hadde ført meg til to mennesker jeg ikke kjente, men som trengte å kjenne Guds kjærlighet og høre hans ord, sier Alexis.

Samtidig måtte han ta inn over seg at sønnen, som også var medpastor i menigheten, lå død under ruinene sammen med barnebarnet.

Kirken ble stående

Tapet forandret pastor Alexis' syn på lidelse

og tro. Menigheten Arará gikk fra 650 til 120 medlemmer etter katastrofen.

Kirken var den eneste bygningen i nabolaget som hadde blitt stående. Den ble raskt tatt i bruk som humanitært senter og samlingssted.

I ukene etter katastrofen bidro Bibelselskapet med mange tusen bibler til familier i La Guaira.

Urnene med asken etter sønnen og barnebarnet står i dag på et lite bord i kirken. De er til minne om dem og alle andre som mistet livet – men vitner også om håpet om evigheten.

– Denne erfaringen har vist meg at tro ikke er avhengig av trygghet eller av at livet går slik vi håper, sier Alexis Paz.

– Guds ord er et anker, også gjennom sorg, tap og uro – og det gir oss et løfte som bærer oss inn i evigheten. ●

Freider spiller på landslaget i rullestolbasketball.

Guds ord ble et skjold

Freider spiller på Venezuelas landslag i rullestolbasket og var på vei hjem fra trening da bakken begynte å slå sprekker under ham.

Rullestolen ble kastet fram og tilbake mens sinkplater suste forbi som prosjektiler. Freider kunne ikke løpe i sikkerhet, men grep tak i en strømstolpe for ikke å velte.

Senere fikk han vite at en av lagkameratene hadde mistet 30 familiemedlemmer.

– Midt i kaoset kom Guds ord til meg med en klarhet jeg aldri før hadde kjent, forteller Freider.

Ordene i Matteus 28,18 ble mitt skjold: «Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden.»

Juliana Paz de Castro (t.h.) i samtale med Heidy Gonzales

Budbringeren

På oppdrag for Det Norske Bibelselskap og Bibelselskapet i Venezuela har Juliana Paz de Castro reist i La Guaira og Maracaibo for å samle historiene til dette bladet.

Hun har lyttet til pastorer, bibelmottakere og overlevende etter jordskjelvene. De forteller om livet i et land preget av langvarig politisk og økonomisk uro. Mange forteller om sorg og tap, men også om en tro som har fått ny styrke.

Juliana er kommunikasjonsviter fra Universitetet i Zulia. Hun er også radioprogramleder og pastor i menigheten Comunidad Cristiana Cuadrangular La Villa de Jesucristo.

Heidy González er pastor og tilhører urfolkgruppen wayuu.

– Bare Gud kan lege et knust hjerte

I fire år sørget **Heidy González** etter ektemannens død. I fortvilelse gråt hun til Gud. Svaret hun fikk skulle forandre livet hennes.

«Din mann er død. Han ble skutt under et bilran.»

Politimannen i telefonen var forretningsmessig. Han hadde gitt samme beskjed så mange ganger før.

Venezuela er et land preget av alvorlig voldskriminalitet. Særlig i slumområdene er drap og væpnede ran en del av hverdagen.

Vi møter **Heidy González** i kirkelokalet sitt i utkanten av Maracaibo, hovedstaden i delstaten Zulia. Hun tilhører wayuu-folket, et av urfolkene – eller indianerfolkene – i Venezuela og Colombia.

For to år siden møtte Bibelgavens lesere henne første gang (nr. 2/24).

– Vi må formidle Guds ord til menneskene

og fortelle om Guds kjærlighet og nåde, understreker Heidy González.

Hun forteller åpent om tragedien som forandret livet hennes.

Fire år med sorg

Ektemannen hennes ble drept da noen forsøkte å stjele bilen hans. Han gjorde motstand og ble skutt.

– I fire år levde jeg med sorg, tårer og spørsmål. Jeg forsto ikke hvorfor Gud hadde latt mannen min dø.

Vendepunktet kom etter en stille stund med Bibelen. I ærlig bønn satte hun ord på sorgen og ba om svar. Det kom som en indre røst: «Vær hyrde for mitt folk!»

– Jeg hadde fått et oppdrag av Gud, og slik

Spontan bønnemøte.

begynte tjenesten min som pastor for folket mitt, forteller hun.

Heidy omtaler wayuu-folket som mennesker med kanoïla – mennesker med tro. Det er en tro som formes gjennom fattigdom, sykdom, vold og en tøff hverdag.

Mirakler

Heidy forteller at hun har sett ødelagte familier bli gjenopprettet og syke bli friske.

– Jeg har sett mennesker med kreft, hjertesykdommer og andre sykdommer bli helbredet etter bønn.

I hennes trosforståelse er helbredelser og under uttrykk for Den hellige ånds gjerning. Slike vitnesbyrd kan være uvante for en del norske lesere, men for Heidy er de en naturlig del av troen og tjenesten:

– Bestefaren min hadde vært død i flere timer. Familien satt samlet rundt ham og ba. Kroppen hans var allerede stiv, forteller hun.

Fra sin egen utdanning i kriminalteknikk kjente hun igjen tegnene på dødsstivhet.

– Mens vi ba, våknet bestefaren min til live. Vi var vitne til en oppstandelse, utbryter Heidy med et smil.

Bønnen om et barn

Hun forteller også om en annen bønn som ble besvart. Mens hun fortsatt arbeidet som advokat, ønsket hun sterkt å bli mor, men

kunne ikke få barn.

– Nyttårsaften i 2007 ba min venninne Nayari for meg over telefon. Jeg ba også – en bønn som nådde himmelen, og ikke lenge etter ga Gud meg Sefora, min første-fødte datter.

Heidy knytter sine egne erfaringer til lidelsene som har rammet folket hennes.

– Gud har holdt oss oppe gjennom fattigdom, naturkatastrofer, økonomiske kriser, vold og urett. Mine egne erfaringer har drevet meg til å tjene dem som trenger det mest, menneskene som ikke har noen stemme.

En himmelsk gave

Da wayuu-folket fikk Det nye testamentet på deres eget hjertespråk, var det et synlig tegn på at de ikke er glemt.

– Bibeloversettelsen til wayuunaiki er den vakreste gaven vi har fått. Når Guds ord kommer til folket, føler vi oss sett, ivaretatt og respektert, sier Heidy.

Hun beskriver wayuueene som et modig folk som elsker røttene og tradisjonene sine, og som bærer identiteten sin med stolthet.

Midt i alt hun har mistet, er Heidy overbevist om én ting:

– Bare Gud og hans ord kan lege sorg og et knust hjerte. ●

Pastor Miguel Morales (59)

– Den som har en bibel, har en skatt

Pastor Miguel Morales husker tiden da bibler var nesten umulige å få tak i. Menighetene hadde bare noen få hefter med evangeliene og brevene.

– Vi pastorer lånte dem av hverandre, én uke om gangen. Etterpå møttes vi for å dele det vi hadde lært, forteller han.

I bokhandelen sto biblene bak utstillingsvinduet, men de kostet langt mer enn folk kunne betale. Nå har Bibelselskapet i Venezuela gjort Guds ord tilgjengelig for kirker, lokalsamfunn og familier som ellers ikke ville hatt råd til en bibel.

For Miguel er troen levd, ikke bare lært: sønnen hans ble alvorlig syk og frisk igjen.

Miguel takker Bibelselskapet for hver bibel som når fram:

– Den som har en bibel, har en skatt.

En mor og datteren hennes får hjelp til å finne klær i den gratis butikken.

Etter skjelvet

Et jordskjelv tar ikke bare hus og eiendeler. Det river også bort mye av det som gjør hverdagen mulig.

For et barn kan en ren genser, en bukse i riktig størrelse eller et par hele sko være første skritt tilbake til hverdagen. For foreldrene handler det om igjen å kunne dekke barnas mest grunnleggende behov.

– Familiene skal selv få finne det de faktisk har bruk for, forteller pastor **María Díaz**.

Slik blir klærne mer enn nødhjelp. De gir familiene noe konkret å begynne på nytt med.

Pastor **María Díaz** leder «Butikken for de nødstilte», der klær og utstyr sorteres og deles ut til familier rammet av jordskjelvet.

Guds kjærlighetsbutikk

Ni av ti bygninger i La Guaira ble enten ubeboelige eller ødelagt etter jordskjelvene i juni. Tusenvis av mennesker mistet alt de eide i løpet av et par minutter.

Midt i støvskyen, lukten av død og i ruinene av menighetens kirkebygg reiste pastor **María Díaz** seg. I stedet for å gi opp samlet hun menigheten sin til handling.

– Vi ville gi folk verdigheten tilbake, sier hun.

Sammen med over 20 frivillige startet hun «Butikken for de nødstilte». Her blir klær og utstyr som folk har gitt, sortert etter størrelse, vasket og delt ut gratis til alle som trenger det.

Butikken er mer enn et sted å hente klær. Mens jordskjelvfrene velger seg nye plagg, får de som har mistet alt også høre Bibelens budskap om håp. Samtidig har

Bibelselskapet delt ut tusenvis av bibler – to svar på samme nød.

– Vi vasker klærne rene for støv og blod, slik at folk kan starte på nytt med verdighet, forteller María.

Nesten tre måneder etter jordskjelvene har butikken hjulpet tusenvis av mennesker i hele regionen. De frivillige har selv opplevd tragedier og mistet familiemedlemmer, men de velger å sette andres nød foran sin egen sorg.

– **Himmel og jord skal forgå, men Guds ord skal aldri forgå, sier María Díaz.** ●

De to jordskjelvene i La Guaira i juni 2026 rev fasaden av flere bygninger og la privatlivet åpent for alle å se. I løpet av omtrent 90 sekunder ble ni av ti bygninger i delstaten enten ødelagt eller ubeboelige, og tusenvis mistet hjemmene sine.

Kevin tok med seg uroen og volden fra gatelivet inn i sitt eget hjem.

Da Guds ord flyttet inn

15 år gammel ble Kevin kastet ut av barndoms-hjemmet. Årene på gata ble fylt av rus, vold og kriminalitet. Da han senere stiftet egen familie, fulgte uroen med.

Kona levde i frykt, og barna vokste opp i et hjem preget av konflikter.

Så kom en venn med en bibel. I fortellingene om mennesker som fikk livet forvandlet, kjente Kevin seg igjen.

– Jesaja 41,10 ble mitt daglige holdepunkt: «Frykt ikke, for jeg er med deg, vær ikke redd, for jeg er din Gud!»

Møtet med Bibelen ble starten på en forandring som også nådde familien. I dag har Kevin lagt det gamle livet bak seg, og forholdet til kona og barna er gjenopprettet.

Julio César mistet synet etter å ha blitt skutt i hodet. I dag deler han vitnesbyrdet sitt om tilgivelse i flere land.

Blind, men fri

Julio César ble skutt fem ganger på kloss hold, blant annet i hodet. Han mistet synet for alltid, familien vendte ham ryggen, og han endte på gata. Et ord fra Bibelen fikk hevntørsten til å miste grepet om livet hans.

Julio kan ikke lenger se ansiktene til dem han snakker med, men når han forteller historien sin, lyser han opp.

Den begynner med lukten av krutt og kald asfalt.

– Mens jeg lå blødende på fortauet, knelte en kvinne ved siden av meg og ropte: «Rop til Herren! Rop til Gud!» forteller Julio.

– Det ropet ble det første lyspunktet i mørket, sier han.

Funnet av menigheten

Etter en tid på intensivavdelingen våknet han blind og helt avhengig av andre. Familien var utslitt etter mange år med vold og uro og trakk seg unna. Dermed endte Julio nok en gang på gata og overlevde enda et drapsforsøk.

Det var da mennesker fra den lokale menigheten grep inn. De tok ham med seg, stelte sårene hans og ga ham mat. I menigheten fant han et fellesskap, og der møtte han også Guds ord.

– Jeg hørte et løfte som siden har fulgt meg:

«Den som går veier som gleder Herren, får fred også med fiendene sine» (Ordsp 16,7).

– Den gangen kunne jeg ingenting om Bibelen, men jeg kjente at Guds hånd holdt om det som var igjen av livet mitt, forteller Julio.

Bibelordet ga ham ikke bare trøst, men en ny retning.

Truet på livet

Likevel fulgte konfliktene fra gatelivet ham videre. Kriminelle han hadde ligget i strid med, hadde bestemt at han skulle dø.

– En dag ble jeg stanset av en bevæpnet mann utenfor et gatekjøkken. Han hadde kommet for å drepe meg, forteller Julio.

Da holdt han fast ved bibelordet om at Gud

kan skape fred mellom fiender. Mannen lot være å angripe ham.

Den vanskeligste kampen sto likevel inne i ham selv. Bibelens budskap krevde at han ga slipp på hevnen.

– Jeg måtte tilgi hver av mennene som hadde skutt meg – ikke fordi de fortjente det, men fordi jeg selv hadde fått del i Guds nåde. Jeg måtte rykke bitterheten opp med roten, forteller han.

Et nytt syn

I dag er Bibelen blitt rettesnoren for tankene og livet hans.

– Guds ord tok fra meg ønsket om hevn og ga meg et nytt liv.

Dette er budskapet han nå deler med mennesker – både i Venezuela og andre land.

Julio trekker en parallell til apostelen Paulus. Da han hadde synet, levde han i et åndelig mørke.

– Jeg var seende, men blind. Nå som jeg er blind, har jeg endelig fått se lyset.

For Julio er Bibelen ikke døde bokstaver, men en levende kraft som har gitt ham frihet og verdighet.

Den lokale menigheten var stedet der han møtte omsorg, fellesskap og Guds ord. Nettopp derfor samarbeider Bibelselskapet i Venezuela tett med kirkene.

– Mange kristne ønsker seg en bibel, men har ikke råd til å kjøpe den. Gjennom menighetene kan vi formidle rimelige og gratis bibler til mennesker over hele landet, også i fattige og vanskelig tilgjengelige områder, sier general-sekretær Baudilio Hurtado. ●

Yohan fikk sin første hele bibel av mannen som fortalte ham at Jesus lever.

– Visste du at Jesus lever?

Yohan var 23 år og jobbet som mobilreparatør, men kjente på en uro han ikke fikk bukt med. Han leste Matteusevangeliet i små blå hefter som ble delt ut på gata. Troen var redusert til sølvkorset han bar rundt halsen.

En dag la mannen som drev butikken ved siden av arbeidsplassen hans, merke til korset og spurte:

– Visste du at Jesus lever?

Yohan trodde korset bare minnet om Jesu død. Nå fikk han høre om oppstandelsen.

De ba sammen i butikken, og Yohan tok imot Jesus. Mannen ga ham en hel bibel, som han fortsatt har.

Bibelselskapet arbeider for at bibler og bibeldeler skal nå mennesker i utsatte nabolag i Venezuela.

En wayuu-jente med tradisjonell klesdrakt og ansiktsmaling.

Zulia

Zulia er en delstat i nord-vestre Venezuela. Maracaibo er administrasjonssenter og Venezuelas nest største by, etter hovedstaden Caracas.

Delstaten omfatter Maracaibo-sjøen, som er Sør-Amerikas største innsjø. Under og langs breddene av denne sjøen finnes også en av verdens største oljereserver.

Zulia er hjem for flere etniske urfolksgupper. Den største av dem er wayuu-folket som bor på Guajira-halvøya og er delt mellom Colombia og Venezuela. Ifølge siste folketellinger regner om lag 700 000 seg til folkegruppen, med en majoritet på venezuelansk side.

Liliana Morales tilhører wayuu-folket. Gjennom samlivsbrudd, livet som alenemor og en ødeleggende brann har troen vært hennes faste holdepunkt.

Da alt gikk opp i flammer

– **Anaisy Malegua!** Liliana Morales ser hjemmet sitt forsvinne i flammene. Alt hun eier, blir ødelagt. Likevel er ordene som kommer til henne: «**Gud er god**».

Hun har sagt dem før. Da familien holdt på å gå i stykker. Da hun manglet penger til utdannelsen. Da ektemannen forlot henne gravid og alene.

Hver gang livet har raknet, har troen gitt henne kraft til å reise seg, se framover og gå videre.

Møtet med kirken

Hun var 14 år da hun første gang kom i kontakt med den lokale menigheten.

Foreldrene hennes hadde søkt hjelp hos presten for et ødelagt ekteskap.

– Hele familien gikk til kirken for å søke tilflukt og svar hos Gud, forteller hun.

Det som begynte som et rop om hjelp, førte gradvis til endringer i hjemmet.

– Jeg så hvordan Guds ord forandret faren min. Mønstre av smerte, krangling og konflikt ble brutt.

– Jeg ble vitne til at Herren kan lege oss og lære oss å tilgi.

– Anaisy Malegua, gjentar Liliana.

Utdannelsen

På denne tiden ble også drømmen om å studere ved universitetet født. Det skjedde en natt mens hun lå våken og snakket med Gud.

For en ung wayuu-kvinne uten økonomiske midler var veien til høyere utdanning krevende.

– Som representant for folket mitt ønsket jeg å vise vei for andre og gjøre en forskjell, forteller hun.

Av tusenvis som søkte studieplass, var hun blant de få som ble tatt opp.

– Jeg ble valgt ut fordi jeg trodde på Guds ord, sier hun bestemt.

Liliana arbeidet målrettet og fullførte utdanningen med en grad i samfunnsvitenskap.

Alene med datteren

Underveis i studiene forelsket Liliana seg, giftet seg og ble gravid. En tid før fødselen forlot ektemannen henne og avviste alle økonomiske forpliktelser for barnet.

– Jeg måtte begynne på nytt, gå gjennom resten av svangerskapet alene, fullføre studiene og ta vare på datteren min.

– Gud ga meg krefter til å holde ut. Jeg er en kvinne med en urokkelig tro, sier hun og smiler.

Hver dag ba hun for den voksende magen sin og om visdom til å ta gode valg. Pågangsmotet drev henne videre. Hun måtte søke arbeid for å skaffe levebrød til dem begge.

I dag er datteren Ester blitt 14 år – like gammel som Liliana var første gang hun opplevde fellesskapet i kirken.

– Datteren min og familien er motoren som hver dag gir meg styrke til å kjempe og arbeide videre. Prøvelser og hindringer må få oss til å reise oss og holde ut, ikke til å gi opp, sier Liliana.

Brannen

Så brøt det en natt ut brann i hjemmet hennes. Alt hun eide, møbler, hvitevarer og klær, ble ødelagt.

– Flammene tok alt, men glørne tente troen min på nytt. Gud holdt meg oppe. Han kommer alltid i rett tid, sier hun.

– Anaisy Malegua! Når jeg sier disse ordene i vanskelige stunder, hjelper de meg å finne styrke og retning. De minner meg om at Gud er nær, også når livet er vanskelig, sier hun.

– Når wayuu-folket får Bibelen på sitt eget språk, opplever de at Gud ser dem og kjenner dem, sier Baudilio Hurtado, generalsekretær i Bibelselskapet i Venezuela.

Bibelselskapet har bidratt til å gjøre Guds ord tilgjengelig på wayuunaiki og andre urfolksspråk i Venezuela. Slik kan flere, som Liliana, finne håp og et fast holdepunkt når livet blir vanskelig. ●

Lucbell López (28) var nær døden – men overlevde.

Bønnen samlet familien

Familien var samlet rundt sykesengen. De fryktet Lucbell skulle dø.

Hun hadde hatt store blødninger og gjennomgått to operasjoner. Sykdommen hadde kommet etter en tung tid. Familien var splittet, og da faren døde, mistet Lucbell livsmotet.

Men ved sykesengen skjedde det noe: Familien tilga hverandre og samlet seg i bønn.

– Alle bekjente Jesus som frelser, forteller hun.

Etter dette fant Lucbell trøst i Bibelen. Hun sov med den ved sengen og leste hver gang smertene og angsten kom.

– Bibelen ga meg ro. Jesus helbredet meg, sier hun.

Nå har hun fått en ny drøm: å studere psykologi og hjelpe mennesker som kjemper med sorg og angst.

Liliana Morales i samtale med journalist **Juliana Paz de Castro**.

Barn i ein kyrkjelyd dramatiserer eit ran og valdshandlingar som pregar kvardagen i slummen.

Framtida forlèt Venezuela

Venezuela kan miste ein heil generasjon. Fattigdom, vald og mangel på arbeid pressar mange unge ut av landet på jakt etter tryggleik og eit betre liv.

– Frå å vere eit land av innvandrarar er vi blitt eit land av emigrantar, der familiar blir splitta, seier **Baudilio Hurtado**, generalsekretær i Bibelselskapet i Venezuela.

Krisene har ikkje berre teke ein trygg barndom frå mange, men også framtidstrua.

For Hurtado er Bibelen viktig fordi Guds ord gir dei unge håp, tru og inn-satsvilje til å endre liv og samfunn.

Sandimar Castillo (19) studerer til tannlege ved Universitetet i Zulia.

Bøna for mor og far

Då foreldra blei døypte, fekk **Sandimar Castillo** (19) sjå bøna ho hadde bore med seg sidan barndommen bli oppfylt.

Foreldra var omsorgsfulle og arbeidssame, men dei ville aldri bli med henne i kyrkja. Men ei kristen tante opna vegen til kyrkja for den vesle niesa.

– Frå eg berre var tre år gamal, kom tante og pastor **Jesús Nieves** heim til oss, henta meg til søndagsskulen og følgde meg heim att etterpå, fortel ho.

I kyrkja blei ho ein del av den kristne fellesskapen.

– Eg vaks opp med forteljingane om David, Daniel, Ester, Debora, Josef og Jesus. Dei gav meg retning i livet og tende trua i hjartet mitt, fortel Sandimar.

Likevel var det ei sorg for henne at foreldra ikkje var ein del av den same fellesskapen

som hadde forma henne.

– Så lenge eg kan hugse, har eg bede for mor og far, først saman med tante – og så åleine, anten i kyrkja eller heime. Kvar dag bad eg om at Gud skulle gjere eit mirakel.

Mirakelet

Langsamt byrja haldninga til foreldra å endre seg, og etter kvart kom dei òg til kyrkja.

– Då eg såg foreldra mine bli døypte, var det som om alt eg hadde bede om, skjedde framfor auga mine. Familien min hørde Gud til. No kunne vi omfamme kvarandre i kyrkja og be saman heime, fortel ho.

For Sandimar blei dette eit vitnemål om tolmod i bøn. Det lærte henne å halde fast

ved håpet også når noko verkar vanskeleg eller langt borte.

– Mange drøymmer om hus, bilar, pengar og luksus. Alt dette er forgjengeleg. For meg var det største mirakelet at familien min fann trua, seier ho.

Ein plass ved universitetet

Fellesskapen i kyrkjelyden gav Sandimar mot til å satse på utdanning.

– Eg sa til Gud at eg ville studere ved universitetet. Eg var blant dei ingen rekna med. Då eg fekk studieplass, var det som eit nytt mirakel, fortel ho.

I dag går ho andre semesteret på tannlege-studiet.

Sandimar veit kva foreldra har ofra for at barna deira skulle få ei betre framtid. Faren arbeidde hardt og sparte det vesle han kunne, slik at dei kunne kjøpe huset dei bur i.

– Heimen vår er enkel, men han er fylt av kjærleik. Far har lagt heile hjartet sitt i kampen for oss. Dette er tilflyktsstaden vår, seier ho.

Sandimar er også uroa for familiane i wayuu-folket.

– Mange manglar mat, grunnleggjande tenester og høve til utdanning. Det råkar særleg dei unge, seier ho.

Om lag 80 prosent av dei som går i kyrkjelyden til Sandimar høyrer til wayuu-folket. Her får barn og unge møte Bibelen og ein fellesskap som gir tru og framtidshåp.

Framtidstru

– Eg vil ikkje berre sjå på problema. Eg ønsker å vere blant dei som foreslår løysingar og gjer noko, seier ho.

Difor handlar universitetsstudiet om meir enn karriere.

– Om lag 80 prosent av dei som går i kyrkjelyden, høyrer til wayuu-folket. Dei er folket mitt, og eg elsker dei. Eg vil bruke utdanninga mi til å hjelpe dei, seier Sandimar.

Ho veit av eiga erfaring kva Guds ord kan setje i gang i eit barn.

– I søndagsskulen lærte eg at livet hadde eit mål. Bibelforteljingane fekk meg til å sjå lenger enn dei vanskelege kåra rundt meg og let meg drøyme stort om framtida, fortel ho.

Mange kyrkjelydar har likevel få ressursar, og ofte har ikkje familiane råd til sin eigen bibel.

Bibelselskapet i Venezuela arbeider for at biblar og bibelopplæring skal nå barn, unge og familiar – også blant wayuuane. Støtte til bibelarbeidet gjer det mogleg å utruste fattige kyrkjelydar.

– Håpet lever i hjartet mitt. Eg ønsker å vise at unge menneske kan bruke evnene sine til å bygge landet, seier ho. ●

«Kristus er svaret»

Som student las **Daniel** om krigar og kriser og sørgde over lidinga i verda.

På skulen såg han ein plakat av Jesus med orda «*Kristus er svaret*».

– Bodskapen trefte meg. Heime byrja eg å lese Matteusevangeliet, fortel han.

Kort etter hørde han ein kjend evangelist forkynne og blei overtydd om at Jesus hadde stått opp og levde.

Bibelen gav retning til yrkesvalet: Daniel ville kome nær menneske som leid, gi trøyst og ta trua med inn på sjukehuset.

I dag er han lege og spør om lov før han ber for alvorleg sjuke.

– Eg fortel om Gud med audmjukskap og respekt. Han gir styrke, også når sjukdommen er alvorleg, seier Daniel.

Luis Montiel

En bibel i hver familie

Luis og Rafael Montiel driver dør-til-dør-evangelisering i Maracaibo.

– Noen av dem vi besøker, er så tyngt av problemer at de er nær ved å bryte sammen. Når vi gir dem en bibel eller et nytestamente, gjør Gud resten, sier Luis.

Han kjenner igjen håpløsheten. Som ung opplevde Luis selv at framtidsdrømmene forsvant. Da søkte han Gud – og fant troen på at livet hadde en hensikt.

Pastor Rafael forteller at de ofte møter hån, kritikk og mistro. Likevel fortsetter de å be, faste og forkynde for familiene.

– Hvis vi klarer å bringe én bibel til hver familie, vil vi se vekkelse i hele landet, sier Luis med sikkerhet.

Neudi forteller historien om sin vei fra okkultisme til Kristus.

Løst fra båndene

Altre og menneskelige beinrester fylte halve hjemmet. Ritualene bandt familien til frykt og tvang. Gjennom Bibelen fant **Neudi** mot til å bryte med praksisen.

Hun hadde bakgrunn fra en kristen menighet, men en alvorlig konflikt hadde gjort at både hun og ektemannen hadde brutt med kirken.

– Jeg satt igjen med bitterhet og en følelse av å ha mislyktes som kristen.

Samtidig var hun involvert i spiritisme og palería. Gjennom årene hadde ritualene fått stadig større plass i livet hennes.

– Vi følte oss fanget. Ritualene styrte livet vårt, sier **Neudi**.

Palería, også kalt Palo eller Palo Monte, er en afro-karibisk religion der kontakten med de døde står sentralt. Gjennom ritualer søker utøverne kontakt med åndeverdenen.

– Frykten fulgte oss hele tiden. Jeg opplevde at disse kreftene fikk stadig større makt over livet vårt, forteller Neudi.

Hun forteller også om sterke ryggsmarter som gjorde hverdagen vanskelig.

– Smertene var så alvorlige at jeg nesten ikke fungerte. Vi følte oss fullstendig hjelpeløse.

Gjenkjente seg i Peter

I mismotet begynte Neudi å lese Johannes 21. I fortellingen om Peter, som får en ny start etter å ha fornektet Jesus tre ganger, gjenkjente hun sin egen opplevelse av nederlag.

Senere leste hun den samme fortellingen i en barnebibel for sønnen sin, og budskapet ble enda tydeligere: Den som angrer og vender tilbake, blir ikke avvist.

– Til slutt oppsøkte jeg en kirke. Jeg var fortsatt tvilende og usikker.

Hun skjulte halskjedene og amulettene under genseren.

– Under møtet opplevde jeg at ryggsmertene plutselig forsvant, forteller Neudi.

Opplevelsen ble et vendepunkt. Hun fortsatte å gå på kristne møter, og under en møteserie traff ordene fra Johannes 8,36

henne med full kraft: *«Får Sønnen frigjort dere, da blir dere virkelig fri.»*

– Jeg opplevde at Gud sa: «Ta det av deg!»

Hun tok av seg de rituelle snorene og bestemte seg for å bryte med den tidligere praksisen.

Et krevende oppgjør

Bruddet skjedde ikke uten kamp. Neudi måtte også ta et oppgjør med det som hadde skjedd i den gamle menigheten.

En dag stengte hun seg inne på rommet og leste om den spedalske i Matteus 8. *«Herre, om du vil, kan du gjøre meg ren»*, ber mannen. *«Jeg vil. Bli ren!»* svarer Jesus.

Ordene hjalp Neudi til å be om tilgivelse og begynne å gi slipp på bitterheten.

Men kampen var ikke over. I tre dager kjempet hun mot sterk uro og uforklarlige lyder. Neudi tolket det som en åndelig kamp. Midt i frykten leste hun Salme 91 høyt: *«Den som sitter i skjul hos Den høyeste og finner nattely i skyggen av Den veldige.»*

Bibelordene ga henne mot. Etter hvert slapp frykten taket, og roen vendte tilbake til hjemmet.

En ny hverdag

I dag søker Neudi og familien til Bibelen når livet blir vanskelig. Som mange familier i Venezuela har også hennes familie opplevd økonomisk krise.

– Når pengene ikke strekker til, ber vi og stoler på løftene i Bibelen. Gud kjenner behovene våre og har sørget for oss, forteller hun.

Neudi møter også mennesker som fortsatt følger de gamle ritualene. Hun ønsker å vise dem respekt og medfølelse, men er samtidig tydelig på at hun selv tar avstand fra praksisen.

– Bibelen er ikke tomme ord. Den kan reise opp den som har falt, bryte fryktens makt og gi fred til et såret menneske. ●

Nytt julekort med juleevangeliet

Julen nærmer seg! Bestill et firesiders julekort i A6-format med et stemningsfullt akvarellmotiv fra Betlehem, juleevangeliet og plass til en personlig hilsen.

Kortene leveres i pakker med fem kort og fem konvolutter. Giro følger med. Anbefalt gave er 200 kroner per pakke.

Bestill med vedlagte bestillingsslipp, på telefon 479 76 470 (hverdager kl. 9–15) eller via giver@bibel.no

Ønsker du i stedet vårt tradisjonelle julekort, har vi restopplag fra tidligere år. Kontakt giverservice, så hjelper vi deg.

Lulesamisk

Tales av rundt 650 menn-
esker i Norge og Sverige.
Kjerneområdet i Norge er
Hamarøy og tidligere
Tysfjord i Nordland.

I Sverige strekker det seg
fra Jokkmokk til Gällivare.
UNESCO klassifiserer
språket som sterkt truet.

Sametinget ga i 2020 et
tilskudd på 300 000
kroner til Det Norske
Bibelselskap for å fullføre
en oversettelse av kirke-
årets bibeltekster og for
videre arbeid med Det
gamle testamentet på
lulesamisk.

Medlemmer av oversettelsesteamet og referansegruppen for den lulesamiske bibeloversettelsen samlet til arbeidsmøte.

Språket får leve igjen

I over hundre år ble mange lulesamer lært opp til å skjule språket sitt. Nå oversettes hele Bibelen til julevsámegiella. For Det Norske Bibelselskap handler arbeidet om langt mer enn ord på papir.

I Hamarøy og tidligere Tysfjord kommune i Nordland ligger kjernen av det norske lulesamiske språkområdet. Det strekker seg videre over grensen til Jokkmokk og Gällivare i Sverige. Det finnes anslagsvis 650 aktive brukere av lulesamisk på begge sider av grensen, og UNESCO regner språket som alvorlig truet.

Et språk som ble tiet i hjel

At lulesamisk står så svakt, er ikke tilfeldig. Den norske fornorskningspolitikken overfor samene varte fra midten av 1800-tallet og langt inn på 1900-tallet. Generasjoner av samer lærte at de ikke skulle bruke morsmålet sitt på skolen. Etter hvert mistet mange språket også hjemme.

Først i 1983 fikk lulesamisk en godkjent skriftnorm. I dag arbeider språksentre, kommuner, trossamfunn og andre aktører for å styrke språket. Bibeloversettelsen er ett av de mest langsiktige prosjektene.

Fra Det nye til Det gamle testamentet

Det nye testamentet kom i lulesamisk oversettelse i 2003. Siden 2016 har et team arbeidet med Det gamle testamentet.

Salmenes bok kom i en egen bokutgave i 2022. Våren 2026 ble 24 bøker fra Det gamle testamentet publisert digitalt som prøveoversettelser. Dermed kan språkbrukerne selv lese tekstene og gi tilbakemeldinger før oversettelsen blir endelig fastsatt.

I dette perspektivet blir bibeloversettelsen mye mer enn et oversettelsesprosjekt. Den er også et bidrag til språkrevitalisering og kulturell gjenreisning, sier **Ánn Risstín Skoglund**, en av de åtte i teamet.

Arbeidet byr på særlige utfordringer. Historiske og kulturelle begreper i Bibelen har ikke alltid noen direkte parallell på lulesamisk. Da må teamet utvikle nye ord. Samtidig kan ord og uttrykk fra reindriften brukes til å gjengi begreper knyttet til Bibelens gjeterkultur.

Et norsk-svensk samarbeid

Svenska Bibelsällskapet leder oversettelsen, med **Mikael Winnings** som prosjektleder, i nært samarbeid med Det Norske Bibelselskap. Arbeidet foregår på tvers av riksgrensen, slik språket selv gjør.

– For mange lulesamer handler prosjektet om noe dypt personlig. Å høre og lese kjente bibeltekster på sitt eget hjertespråk skaper en nærhet som er vanskelig å oppnå på et annet språk, sier Ánn Risstín.

Oversettelsen bidrar også til å dokumentere og utvikle ordforrådet. Det nye testamentet brukes allerede av språkbrukere som vil undersøke lulesamiske ord og hvordan de brukes.

Da lulesamisk fylte kirkerommet

Den 27. mars 2023 ble det arrangert en åpen kveld i Drag kirke i forbindelse med en konferanse om den lulesamiske bibeloversettelsen. Programmet inneholdt lulesamiske salmer, bibeltekster og en presentasjon av oversettelsesarbeidet.

Kvelden viste hva arbeidet til sist handler om: ikke bare et oversatt dokument, men et språk som får leve i kirken og blant menneskene som har det som sitt hjertespråk. Når Det gamle testamentet en dag foreligger i sin helhet, vil det både være en bibelhistorisk milepæl og et bidrag til å bevare og utvikle lulesamisk for kommende generasjoner.

«Vi hører dem tale om Guds storverk på våre egne tungemål!»

– Apostlenes gjerninger 2,11

«Å høre og lese kjente bibeltekster på sitt eget hjertespråk skaper en nærhet som er vanskelig å oppnå på et annet språk.»

– Ánn Risstín Skoglund, oversetter

Be for arbeidet

Be for oversetterteamet som arbeider med Det gamle testamentet på lulesamisk, og for at flere i Norge og over hele verden skal få høre Guds ord på sitt eget hjertespråk.

FOTO: Bibelselskapet i Venezuela

Venezuela trenger oss

Tidligere i år ble Venezuela rammet av jordskjelv. Mange mistet hus, hjem, familie og venner. Bibelselskapet var til stede med bibler og omsorg. Nå, måneder senere, må vi ikke glemme de store behovene. Mennesker som har mistet alt, søker håp og trøst. Etter år med vanstyre og fattigdom har en fjerdedel av befolkningen forlatt Venezuela.

Med din hjelp kan vi gi bibler og støtte til mennesker som trenger det. Din gave gjør det mulig å fortsette arbeidet med å gjøre Bibelen tilgjengelig i Venezuela.

Vil du være med?

Bruk vedlagt **giro, QR-koden** eller **VIPPS** til **828570**

